

Til § 23

Bestemmelsen, fastsætter, at ministeren kan give tilladelse til, at flere driftsledere kan samle deres produktionsenheder i en pulje. Heri ligger, at en række produktionsenheder kan betragtes under ét med hensyn til overholdelse af deres kvoter, annullering af kvoter m.m. Det er kun produktionsenheder inden for samme aktivitet, som kan puljes, og en pulje kan kun oprettes for en periode ad gangen. Der kan ikke oprettes puljer, der omfatter produktionsenheder i forskellige lande.

Efter stk. 2 kræver oprettelse af en pulje, at økonomi- og erhvervsministeren ansøges herom. Ansøgningen skal foreligge senest 4 måneder før periodestart, idet Europa-Kommissionen skal have tre måneder til at tage stilling til ansøgningen.

Efter stk. 3 skal ansøgningen udpege en puljeforvalter, som modtager driftsledernes kvoter, sørger for annullering af kvoter samt betaling af eventuel afgift m.m. efter lovens § 31. Ansøgningen skal være bilagt en fuldmagt, der fastsætter puljeforvalterens forpligtelser på vegne af driftslederne. Bestemmelsen fritager ikke de enkelte driftsledere for øvrige forpligtelser efter loven.

I stk. 4 fastsættes, at såfremt puljeforvalteren ikke overholder sine forpligtelser efter loven, hæfter den enkelte driftsleder for udledningen af CO₂ fra sin egen produktionsenhed. Dette indebærer, at hvis puljeforvalteren ikke betaler en eventuel afgift efter § 31, stk. 1 eller undlader at indsætte kvoter, jf. § 26, stk. 2, da falder disse forpligtelser tilbage på de enkelte driftsledere i puljen i forhold til deres udledning af CO₂. Dette indebærer, at de enkelte driftsledere hæfter for betaling af afgift, kvoter m.m. pro rata.

Til § 24

Medlemsstaterne skal sørge for etablering og ajourføring af et register til bogføring af tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter, evt. sammen med en eller flere andre medlemsstater. Registret forudsættes at være driftsklart 1. januar 2005.

Tilsvarende forudsætter Kyoto-protokollen og en række af de efterfølgende aftaler (de såkaldte COP-aftaler, blandt andet fra Marrakech) etablering af nationale registre til bogføring af landekvoterne under Kyoto-protokollen (de såkaldte AAU-kvoter)

Miljøministeren etablerer det nationale register og har det overordnede ansvar for udarbejdelsen af den nationale allokeringsplan og Europa-Kommissionens godkendelse heraf. Dette forudsættes at ske i samarbejde med økonomi- og erhvervsministeren, som – bortset fra registret og den nationale allokeringsplan –

har ansvaret for administrationen efter denne lov. Efter bestemmelsen i § 37, stk. 3, kan miljøministeren overlade beføjelsen til at drive registret til andre.

Registret skal primært indeholde oplysninger om hver enkelt kontohavers tildeling og besiddelser af kvoter til enhver tid, samt oplysninger om til og fra hvem, der er overdraget kvoter. Økonomi- og erhvervsministeren sender en gang årligt meddelelse til registret om, hvilket antal kvoter, som er tildelt de enkelte driftsledere. Registret skal ligeledes muliggøre indsættelse og annullering af kvoter svarende til den udledning af CO₂, som har fundet sted på de produktionsenheder, driftslederen er ansvarlig for, jf. § 26.

Ifølge stk. 2 kan enhver fysisk eller juridisk person besidde kvoter. Registret skal således både indeholde kvotebeholdningen for driftsledere med produktionsenheder, hvis udledning af CO₂ er kvotebelagt og kvotebeholdningen for eventuelle andre, som måtte ønske at deltage i kvotehandel, f.eks. mæglere eller privatpersoner.

Miljøministeren bemyndiges i stk. 3 til at fastsætte nærmere regler om registrets indhold og drift.

Reglerne vil i øvrigt supplere og uddybe en forordning, som Europa-Kommissionen har under udarbejdelse under kvotedirektivets art. 19, stk. 3. Forordningen fastlægger retningslinjer for et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyoto-protokollen.

Miljøministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om registrets samarbejde med andre registre, herunder det europæiske kvoteregister, som oprettes af Europa-Kommissionen. Reglerne vil skulle overholde de begrænsninger, som følger af persondataloven, herunder at der kun sker videregivelse og offentliggørelse af personoplysninger i det omfang, dette er muligt efter persondataloven. Det forventes, at Miljøstyrelsen vil varetage opgaven som dataansvarlig for registret, jf. persondatalovens § 3, nr. 4. I overensstemmelse med bestemmelsen i persondatalovens § 57, vil Datatilsynet blive hørt, inden der udstedes regler efter § 24, stk. 3.

Til dækning af udgifter til registret fastsættes i stk. 4 en regel om, at der opkræves gebyrer fra registrets kontohavere. Det skønnes, at der i Miljøstyrelsen i 2004 vil være behov for 3,5 årsværk til etablering og drift af registret. Fra 2005 skønnes der i Miljøstyrelsen at være brug for 2,5 årsværk til drift og udvikling